

tribuiescū la lămurirea multorū nedomiriri, la deslegarea multorū probleme.

Póte că cercetările făcute mī-aū fostū ne 'ndestulătore; ênsē faptulū e că n'amū găsitū nici la Francesi, nici la Italiani, nici la multe din națiunile cu noi vecine, scrieri despre proverbele românesci. Amū găsitū ênsē cu mulțămire — între altele și cu ajutorulū neobositulū filo-Românū, d-lū Émile Picot⁽¹⁾ — că Englesii,⁽²⁾ Maghiarii și mai cu deosebire Germanii⁽³⁾ s'aū silitū ca de timpuriū sē ni le cunóscă și sē ni-le studieze. De aceea 'mī și propunū sē daū sēmă aci despre metoda și însemnătatea unora din aceste cărți, urmându șirulū timpilorū în care aū fostū scrise.

Atătū de mare fu impresiunea ce produse *Povestea Vorbii* de Anton Pann, în cātū la 1851, adică 'n același anū cândū îi apărea ântăia edițiune a celei d'ântăiū părți,⁽⁴⁾ Iohan Karl Schuller, profesorū la gimnasiulū din Sibiu — care tipări mai multe scrieri despre literatură română, între altele, la 1860, unū studiū asupra colindelorū nóstre poporare,⁽⁵⁾ după culegerea publicată de d-lū At. M. Ma-

(1) Autorū alū mai multorū scrieri despre noi, și ađi profesorū de limba română la «Scóla de limbī vorbite 'n Oriinte» din Paris.

(2) Veđi A POLYGLOT OF FOREIGN PROVERBS, de H. Bohn (London 1857) și

(3) SPRICHWÖRTERBUCH IN SECHS SPRACHEN de G. von Gaal (Wien 1830).

(4) Veđi nota de la începutulū § II

(5) «KOLINDA, eine Studie über romänische Weihnachtslieder» von Iohan Karl Schuller (Hermanstadt. 1860) în-8°, 30 pagine.